

Но за нещастие прѣмѣтнатата вждица изведнажъ се закачила о шарана въ кошъ и го извадила отъ тамъ. Зарадвавъ до уши при вида на добрия ловъ, рибарьтъ заскачаль. „Ето коя била причината, дѣто не можахъ да изтегля лесно вждицата. Азъ се сѣщахъ за това“. И весело разглеждалъ тлѣстия шаранъ. Но въ сѣщия моментъ, изненаданието отъ случката готвачъ, го блъсва по гърба и му извиква: „Давай ми рибата, господине! Не виждашъ ли, че тя бѣше ей, въ този кошъ, отъ дѣто твоята вждица я изтегли, а не изъ водата както ти мислишъ!“ Обаче, рибарьтъ здраво уловилъ рибата и му казалъ: „Не се труди да ме измамишъ! Какъ е възможно, риба да се лови изъ нѣкакви си кошове!? Не видѣ ли, че азъ три часа вардихъ съ вждицата край водата за този шаранъ? Рибата е моя, защото съ моята вждица я уловихъ! А ти иди друго лъжи, господинчо мой!“ Дълго още се прѣпирали, но най-послѣ рибарьтъ прибралъ рибата и си отминалъ.

А готвачьтъ останалъ съ празенъ кошъ.

МИЛКА ХРИСТОВА

уч. отъ IV отд. при у-ще „Сакеларевичъ“ — Свищовъ.

МАЛКИЯТЪ РИБАРЬ И СТАРИЯТЪ ГОСТИЛНИЧАРЬ.

Вижте Гошо рибарчето два часа вече хвърля вждицата въ рѣката, но все напраздно. Задъ него се зададе стариятъ гостилничаръ Рачко. Той носѣше на главата си панерь, а въ панера имаше прѣсенъ шаранъ. Науми дѣдо Рачко да мине близу край Гошо, за да го подразни съ голѣмата си риба. Когато Рачко доближи, Гошо ядосано мѣтна задъ гърба си вждицата, за да я хвърли въ рѣката, но вждицата падна въ панеря и закачи прѣсния шаранъ за едното ухо.

Въ това врѣме Рачко усѣти, че панерьтъ се хлѣзна и падна. Стариятъ гостилничаръ остана много зачуденъ, когато видѣ, че неговиятъ хубавъ и прѣсенъ шаранъ висѣше на Гошовата вждица, а малкиятъ рибаръ подскочи отъ радостъ, когато видѣ, че на вждицата му виси такава хубава и голѣма риба, каквато той до сега не бѣ улавялъ.

— Ехъ, че бабанка шаранъ! — извика Гошо.

— Ей, приятелю, какво толкова се радвашъ? Рибата е моя! — обади се Рачко гостилничарьтъ, като държеше въ едната си ржка празния панерь.

— Да не си полудѣлъ, бе човѣкъ? Не видѣ ли, че отъ рѣката извадихъ рибата?

— Какъ отъ рѣката! На, тука бѣше тя въ панеря.

— Че какво дири на моята вждица, ако е била въ твоя панерь?